

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 43.881/3
VAN 18 DECEMBER 2007

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 3 december 2007 door de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een regeling in te voeren inzake de subsidiëring van de gemeenten, de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie die een "DBFM (O) - overeenkomst" sluiten met een projectvennootschap. Die overeenkomst heeft betrekking op het ontwerp, de bouw, de financiering en het onderhoud en eventueel de uitbating van sportinfrastructuur.

Het ontwerp bevat vooreerst een regeling betreffende de oprichting en de taken van de "sportfacilitator", een cel binnen het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, die een subsidieovereenkomst sluit met de lokale overheid, procedures uitschrijft en voert om voor de subsidietrekker projectvennootschappen te selecteren overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten, de subsidietrekker ondersteunt bij het sluiten van de DBFM (O)-overeenkomst en de naleving van deze overeenkomst en de aanwending van de subsidies controleert (artikelen 3 tot 4). Voorts wordt de oprichting en de taak geregeld van een selectieadviescommissie die de ontvankelijkheid van de subsidieaanvragen onderzoekt en de ontvankelijke subsidieaanvragen selecteert en rangschikt (artikelen 5 tot 6). Het ontwerp bevat vervolgens bepalingen betreffende het subsidiemechanisme (artikelen 7 tot 14) en de berekening en uitbetaling van de subsidie en de controle op de aanwending ervan (artikelen 15 tot 19). De Participatiemaatschappij Vlaanderen (hierna: PMV) wordt gemachtigd om te investeren in projectvennootschappen die belast zijn met de realisatie van sportinfrastructuur (artikel 20).

⁽¹⁾ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 21).

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Het ontwerp betreft de subsidiëring van "de lokale overheid", dit zijn de gemeenten en de provincies, met inbegrip van hun verzelfstandigde agentschappen, waarvan het ambtsgebied "binnen de grenzen van de Vlaamse Gemeenschap" valt (artikel 2, 1/, van het ontwerp), en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Volgens de gemachtigde wil men met de verwijzing naar "het ambtsgebied dat binnen de grenzen van de Vlaamse Gemeenschap valt" uitdrukken dat de Brusselse gemeenten ook een subsidieaanvraag kunnen indienen. Met de regeling wordt derhalve ook de subsidiëring beoogd van gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Wat dit laatste betreft dient erop te worden gewezen dat de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wegens hun tweetalig statuut in beginsel niet kunnen worden beschouwd als instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, waartoe de bevoegdheid van die gemeenschap in het genoemde gebied inzake culturele aangelegenheden is beperkt, conform artikel 127, § 2, van de Grondwet.

Uit een aantal eerder door de Raad van State gegeven adviezen blijkt echter dat wanneer de gemeenten zelf eentalige culturele instellingen oprichten ², deze als «unicommunautaire instellingen» in de zin van artikel 127, § 2, van de Grondwet kunnen worden beschouwd, en dat in die mate ook de gemeenten zelf in aanmerking komen om subsidies te ontvangen voor deze instellingen.

(2) Dit is mogelijk op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken dat luidt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstig gebied. Bij die categorie van inrichtingen horen alle kinderbewaarplaatsen en peuterafdelingen".

In dit verband kan worden verwezen naar advies 31.677/3 van 17 mei 2001 over het ontwerp dat leidde tot het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid ³, waarin het volgende werd opgemerkt:

«2. Wat de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap in culturele aangelegenheden betreft, volgt uit artikel 127, § 2, van de Grondwet dat die bevoegdheid beperkt is tot het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Wat dit laatste gebied betreft, hebben de decreten slechts kracht van wet ten aanzien van de instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

In zoverre het ontwerp bepalingen bevat i.v.m. het gemeentelijk cultuurbeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, moet het volgende worden opgemerkt.

Gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kunnen niet beschouwd worden als instellingen die uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap behoren. Hieruit volgt dat de decreetgever geen verplichtingen kan opleggen aan die gemeenten.

Het staat de betrokken gemeenten echter vrij om instellingen op te richten die activiteiten ontwikkelen welke specifiek gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. In dat geval vallen die eentalige gemeentelijke instellingen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, en zijn de decreten van de Vlaamse Gemeenschap i.v.m. culturele aangelegenheden op hen van toepassing.

Concreet betekent dit o.m. dat de decreetgever een subsidieregeling kan uitwerken, welke mede van toepassing is op de Vlaamse instellingen die door de Brusselse gemeenten worden opgericht.

Het ontworpen decreet beantwoordt aan de voornoemde beginselen. De bepalingen ervan kunnen niet zo gelezen worden alsof daarmee verplichtingen opgelegd zouden worden aan gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ⁴.

Als een Brusselse gemeente evenwel een Vlaamse instelling opricht, die beantwoordt aan de voorwaarden die bij het ontworpen decreet worden bepaald, dan kan die gemeente voor de werking van de betrokken instelling aanspraak maken op de subsidiëring waarin het ontwerp voorziet.

De conclusie is dan ook dat het ontwerp, aldus geïnterpreteerd, binnen de grenzen blijft van de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap».

⁽³⁾ *Parl. St.*, VI. Parl., 2000-2001, nr. 735/1, p. 92-98.

⁽⁴⁾ *Voetnoot 1 uit advies 31.677/3*: De gemeentebesturen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn bijvoorbeeld niet verplicht om een Vlaamse openbare bibliotheek op te richten (zie artikel 9 van het ontwerp), of om een adviesorgaan voor de Nederlandse cultuur op te richten (zie artikel 55).

In andere adviezen werd een gelijkaardig standpunt ingenomen. Steeds werd echter benadrukt dat de Vlaamse Gemeenschap enkel regelend kan optreden ten aanzien van, en subsidies kan verlenen aan eentalige instellingen die door de gemeenten (op vrijwillige basis) worden opgericht ⁵.

De Raad van State vraagt zich evenwel af of er voor de toepassing van de ontworpen regeling in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, instellingen kunnen bestaan, die «wegens hun activiteiten», moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Ten eerste vertonen vele vormen van sportbeoefening geen of slechts een losse band met de taal, terwijl het gegeven dat een bepaalde activiteit plaatsvindt in een bepaalde taal toch een belangrijk element is om te bepalen of die activiteit zich richt tot één enkele gemeenschap. Bovendien zouden, opdat de Vlaamse Gemeenschap enige bevoegdheid zou kunnen uitoefenen ten aanzien van de betrokken sportinfrastructuur, alle erin plaatsvindende activiteiten zich uitsluitend moeten richten tot de Vlaamse Gemeenschap, wat niet het geval lijkt te zijn. In dit verband moet worden opgemerkt dat uit artikel 10, 2/, blijkt dat het ontwerp een algemeen toepassingsgebied heeft en dat de sportinfrastructuur ook moet openstaan voor individuele sportbeoefenaars.

Er kan dan ook sterk aan worden getwijfeld of het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, toepassing kan vinden ten aanzien van de gemeenten van het

⁽⁵⁾ Zie advies 34.592/3 van 1 april 2003 over een voorontwerp van decreet "betreffende het lokaal sociaal beleid", *Parl. St.*, Vl. Parl., 2002-03, nr. 1777/1, p. 61-71; advies 35.557/4 van 7 juli 2003 over een voorontwerp van decreet "2003/141 de l'Assemblée de la Commission communautaire française relatif à l'octroi de subventions pour l'achat ou la construction de bâtiments en vue de l'installation de crèches, préguardiennats, maisons communales d'accueil de l'enfance, services d'accueil spécialisé, ainsi que pour l'agrandissement, la transformation, les grosses réparations, l'équipement et le premier ameublement de ces bâtiments", *Parl. St.*, Raad van de Franse Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, 2004-05, nr. 13/1, p. 9-15; advies 36.064/VR/3 van 2 december 2003 over een voorontwerp van decreet "betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking", *Parl. St.*, Vl. Parl., 2003-04, nr. 2099/1, p. 35-57; advies 43.630/3 van 16 oktober 2007 over een voorontwerp van decreet "houdende de bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport", *Parl. St.*, Vl. Parl., 2007-08, nr. 1439/1, p. 77-101. In advies 36.064/VR/3 werd gewag gemaakt van "gemeentelijke instellingen die zo georganiseerd zijn dat ze hun activiteiten uitsluitend in één taal uitoefenen" en in voetnoot werd gesteld dat het niet noodzakelijk hoeft te gaan om instellingen met een autonome rechtspersoonlijkheid tegenover de gemeenten zelf.

tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Het toepassingsgebied van het ontworpen decreet lijkt derhalve te moeten worden ingeperkt.

4. Luidens artikel 3 richt de Vlaamse Regering binnen het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media een cel op, sportfacilitator genoemd, belast met het voorbereiden, coördineren, beheren, faciliteren en realiseren van sportinfrastructuur. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels van de samenstelling en werking van de sportfacilitator. Tot de taken van de sportfacilitator behoren het sluiten van de subsidieovereenkomst met de subsidieaanvrager, het uitschrijven en het voeren van procedures om voor de subsidietrekker projectvennootschappen te selecteren, overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten (artikel 4, 1/ en 2/, van het ontwerp). Luidens artikel 13 van het ontwerp wordt tussen sportfacilitator en de subsidietrekker een subsidieovereenkomst gesloten, die onder meer betrekking heeft op "de wijze en de grondslag van samenwerking tussen de subsidietrekker en sportfacilitator in het kader van de procedures voor de aanbesteding van de sportinfrastructuur overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten" en op "het onderhandelen en sluiten van de DMBF(O)-overeenkomst en de controle op de naleving ervan".

Overeenkomstig artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, komt het uitsluitend aan de Vlaamse Regering toe om de organisatie en de werking van haar diensten te regelen. Die bepaling staat eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de organisatie en de werking van de diensten van de regering. Het komt de decreetgever met andere woorden niet toe om te bepalen dat een bepaalde cel wordt opgericht bij een bepaald departement en om taken op te dragen aan die cel en zodoende in te grijpen in de organisatie en de werking van die diensten.

Indien de decreetgever van oordeel is toch een specifiek orgaan te moeten oprichten waarvan hij de taken omschrijft, dient dit te gebeuren onder de vorm van een gedecentraliseerde dienst of instelling die wordt opgericht met toepassing van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. In dat geval dienen, gelet op het in dat artikel vervatte legaliteitsbeginsel, de oprichting, de samenstelling, de bevoegdheid en de werking ervan, alsmede het toezicht erop, bij decreet te worden geregeld. De oprichting van een eigen rechtspersoon is eveneens noodzakelijk in zoverre het in de bedoeling zou liggen dat andere rechtspersonen dan de Vlaamse Gemeenschap deel zouden uitmaken van de bedoelde cel, of indien wordt beoogd, zoals in het ontwerp het geval is, de

.../...

sportfacilitator zelf (subsidie-) overeenkomsten te laten sluiten of overheidsopdrachten laten te gunnen.

5. De onderlinge verhoudingen tussen de sportfacilitator, de betrokken lokale overheid en de projectvennootschap zijn onvoldoende duidelijk uitgetekend.

Uit het ontwerp en uit de memorie van toelichting blijkt dat het de bedoeling is dat de subsidietrekkers niet zelf de procedures voeren tot het selecteren van projectvennootschappen met wie een DBFM(O)-overeenkomst zal worden gesloten overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten, maar dat "een exclusief recht" daartoe wordt gegeven aan de sportfacilitator, die "voor de lokale overheid of de VGC" de selectie zal doen. In de memorie van toelichting wordt ook gesteld dat, indien praktisch haalbaar, meerdere sportinfrastructuurprojecten tegelijk in de markt zullen geplaatst worden, dit met het oog op het verkrijgen van korting omwille van de schaalgrootte⁶. Nog uit de memorie van toelichting blijkt dat de sportinfrastructuur door de projectvennootschap, die ervan eigenaar blijft, aan de medecontractant ter beschikking wordt gesteld tegen een beschikbaarheidsvergoeding. Het is dan ook die beschikbaarheidsvergoeding die de basis vormt voor de subsidiëring (zie ook artikel 15 van het ontwerp). Met betrekking tot de verhouding tussen de sportfacilitator en de subsidiegerechtigde maakt de gemachtigde bovendien gewag van een mandaat dat aan de sportfacilitator zou worden verleend, dat evenwel geen mandaat is in burgerrechtelijke betekenis. Het verlenen van zulk een "mandaat" vormt een subsidievoorwaarde, maar het is niet duidelijk welke het juiste voorwerp en de juridische aard is van dat mandaat. In dit verband rijst ook de vraag naar de draagwijdte van artikel 13, tweede lid, 2/, van het ontwerp, op grond waarvan in de subsidieovereenkomst bepalingen betreffende het onderhandelen en sluiten van de DBFM(O)-overeenkomst dienen te worden opgenomen. Volgens de gemachtigde zou niet de sportfacilitator, maar wel het betrokken bestuur de DBFM(O)-overeenkomst sluiten (zie ook artikel 14, eerste lid), maar wel binnen de (strikte) voorwaarden bepaald in de DBFM(O)-overeenkomst⁷. Ook rijst de vraag naar

⁽⁶⁾ De gemachtigde maakt zelfs gewag van een "clustering" van alle projecten en het werken met één enkele DBFM-Vennootschap.

⁽⁷⁾ De gemachtigde verklaarde dienaangaande:
"De SF zal als subsidieverstrekker ertoe gehouden zijn het gehele DBFM-Programma (eigenlijk de oprichting van een DBFM-Vennootschap die het

de juiste juridische aard van de verhouding tussen de projectvennootschap en het betrokken lokale bestuur.

Vele hierboven weergegeven intenties hebben geen of slechts op een onvolkomen wijze uitdrukking gevonden in de tekst van het ontwerp, die daarenboven op een aantal plaatsen onduidelijk is, wat een doorgedreven onderzoek ervan onmogelijk maakt. De stellers van het ontwerp doen er goed aan het ontwerp te herbekijken en aan te passen in het licht van hun bedoelingen.

6. De artikelen 17 tot 19 van het ontwerp bevatten regels inzake de controle op de aanwending van de subsidie en de eventuele sancties. Deze regels zijn in grote mate gelijk aan deze vervat in de artikelen 56 tot 57 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, maar wijken er op sommige punten van af. Bovendien worden sommige onderdelen van de genoemde artikelen geparafraseerd, maar andere dan weer niet.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat, luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, de federale wet de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies.

Krachtens artikel 71, § 1, van diezelfde bijzondere wet zijn, "tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, (...) de vigerende bepalingen betreffende (...) de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies (...) van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten" ⁸.

Programma gaat uitwerken) te gunnen, tegen de voorwaarden vastgelegd in de subsidieovereenkomst. De door de subsidietrekker af te sluiten individuele DBFM-Overeenkomst is m.a.w. reeds aangehecht (ingevuld model) op het ogenblik van het ondertekenen van de subsidieovereenkomst".

⁽⁸⁾ De inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, is voor de Vlaamse Gemeenschap uitgesteld tot 1 januari 2010 (zie het koninklijk besluit van 7 juni 2007 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden

Uit die bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan kan worden afgeleid dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen, maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader (...) in deze materies specifieke regels te bepalen" ⁹, die evenwel geen afbreuk mogen doen aan de bestaande algemene regels, thans vervat in de artikelen 55 tot 58 van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" ¹⁰.

In zoverre de ontworpen bepalingen slechts herhalen wat voortvloeit uit de artikelen 56, 57 en 58 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, die nog steeds van toepassing is op de gemeenschappen, dienen ze in beginsel te worden weggelaten. Hoogstens kan er, wanneer dit omwille van de duidelijkheid noodzakelijk is, naar worden verwezen ("overeenkomstig..."), maar dit dient dan op een volledige wijze te gebeuren.

In zoverre in de mogelijkheid van slechts een gedeeltelijke terugvordering of opschorting wordt voorzien, is de regeling minder streng dan deze vervat in de artikelen 57 en 58 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit en kan ze in ieder geval geen doorgang vinden.

voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof).

⁽⁹⁾ Zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten is geworden (*Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/1, p. 37).

⁽¹⁰⁾ *Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/18, p. 543.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

7. Krachtens artikel 2, 7/, dient de erin bedoelde projectvennootschap die optreedt als co-contractant in de "DBFM(O)-overeenkomst" en waaraan de opdracht bedoeld in die overeenkomst werd toevertrouwd, een rechtspersoon naar Belgisch recht te zijn.

Dat vereiste strijdt met de beginselen inzake vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten, gewaarborgd bij de artikelen 43 en volgende en de artikelen 49 en volgende van het EG-Verdrag. De woorden "naar Belgisch recht" in de genoemde bepaling dienen dan ook te vervallen.

Artikel 7

8. De delegatie die bij artikel 7 aan de Vlaamse Regering wordt verleend, is te ruim. Er dienen criteria te worden bepaald die de Vlaamse Regering dient na te leven bij de uitvoering van die delegatie.

Artikel 12

9. Het staat in beginsel niet aan de decreetgever om regels te bepalen betreffende de interne bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Regering. De in artikel 12 opgenomen woorden "op voorstel van de Vlaamse minister, bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens" dienen dan ook te vervallen.

Artikel 13

10. De basisregels met betrekking tot de verschillende in de bij artikel 13 van het ontwerp bedoelde overeenkomst op te nemen aangelegenheden, dienen in het ontwerp te worden bepaald. Het vaststellen ervan kan niet worden overgelaten aan de Vlaamse Regering en nog minder aan de bij de overeenkomst betrokken partijen, nu het veelal essentiële aspecten betreft van de te regelen aangelegenheid waarover de andere in het ontwerp opgenomen bepalingen onvoldoende duidelijkheid bieden (zie opmerking 5).

Artikel 15

11. Met betrekking tot artikel 15, gelezen in samenhang met de definitie van het begrip "subsidiabel gedeelte" die is opgenomen in artikel 2, 13/, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

"Lezing met art. 2, 13/ van het ontwerpdecreet werkt inderdaad verwarrend. De bedoeling is dat binnen de beschikbaarheidsvergoeding een onderscheid wordt gemaakt tussen dat deel ervan dat in verband staat met de werken en diensten die de Vlaamse Regering vatbaar voor subsidiëring acht (een "basisbouwprogramma") en het overige deel ("opties" die volledig door de gemeente zelf bekostigd zullen moeten worden). De subsidie kan vervolgens maximaal 30% bedragen van het in theorie te subsidiëren gedeelte".

Artikel 15 dient gelet hierop te worden aangepast. Eventueel kan artikel 2, 13/, dat vrij tautologisch is, vervallen.

Artikel 20

12. Luidens artikel 10, § 2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen legt de PMV zich eveneens toe op het realiseren van projecten inzake publiek-private samenwerking voor alle bevoegdheidsdomeinen door middel van gespecialiseerde dochterondernemingen. Luidens artikel 10, § 4, van dat decreet zijn de investeringsmaatschappijen (waaronder PMV - zie artikel 10, § 1, van hetzelfde decreet) ertoe gehouden de bijzondere opdrachten uit te voeren die hun bij decreet of bij beslissing van de Vlaamse Regering worden toevertrouwd. De uitvoeringsregels, verantwoordelijkheden, kostendekking en eventuele vergoeding voor deze opdrachten worden nader geregeld in afzonderlijke overeenkomsten tussen het Vlaamse Gewest en de investeringsmaatschappij.

De gemachtigde verschaft met betrekking tot artikel 20 van het ontwerp de volgende toelichting:

"Het is duidelijk dat de deelname van de PMV *in casu* niet via de gewone werkingsmiddelen zal verlopen (art. 10, § 2) doch wel via een bijzondere opdracht, gebaseerd op de bestaande samenwerkingsovereenkomst tussen PMV en de Vlaamse Regering en inz. haar taak in het kader van PPS. De keuze voor het inschakelen van een gespecialiseerde dochter (art. 16 Samenwerkingsovereenkomst) zal hier bepalen of § 2 dan wel § 4 van toepassing is."

Artikel 20 van het ontwerp is overbodig en kan zelfs misleidend zijn indien men slechts beoogt te bevestigen wat reeds is geregeld in het decreet van 13 juli 1994.

Indien men wel beoogt af te wijken van artikel 10, §§ 2 of 4, van het decreet van 13 juli 1994, gebeurt dit best uitdrukkelijk ("In afwijking van ...") en moet in elk geval dienen te worden bepaald waarin de afwijking bestaat ¹¹.

⁽¹¹⁾ Indien artikel 20 (in een aangepaste versie) behouden blijft, dient het ontwerp mede te worden voorgedragen en ondertekend door de Vlaamse minister, bevoegd voor economie.

Artikel 21

13. Tenzij er een afdoende reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van decreten bepaald bij artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dient artikel 21 uit het ontwerp te worden weggelaten.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

J. SMETS